

ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΤΟΜ ΠΙΛΦΕΡ

ΤΟΥ ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΠΕΡΑΡ

ΠΩΣ συνήθως, εκείνο το βράδυ στο τσάι της βαρόνης K.... η κουβέντα κατέληξε στη χαρτομαντεία, χιρομαντεία, ύπνωτισμό, κινούμενα τραπέζακια. "Άλλοι πίστευαν τυφλά, μερικοί αμφιβόλουν και οι περισσότεροι από τους άνδρας γελοῦσαν περιφρονητικά.

"Ο Σέρ Φρανσές Τζόν, ο περίφημος Άμερικανός χιρομαντιστής, πού δεν είχε διόλου άνακατευθή στην όμιλία σηκώθηκε σιγά σιγά και πήγε και στάθηκε έμπρός στην άναμνητή θερμάστρα.

— Αν μου έπιτρέψετε, είπε, θά σάς διηγηθῶ κάτι σχετικό πού συνέβη στον καλό μου φίλο Τόμ Πίλφερ. Δε θά σάς κουράσω πολύ, είναι σύνητομό τὸ ἄνεξοτό μου.

"Ο φίλος μου Πίλφερ είχε μανία με τὸν ὑπνωτισμό και τὴ χαρτομαντεία. Πήγαινε τακτικά και ἔδινε δσα τὸ ἤητοῦσαν νὰ τὸν ῶχοναν τὰ χαρτιά και νὰ διαβάζουν στίς γραμμές τῆς παλάμης του. "Ἦθελε με κάθε θυσία νὰ μάθῃ τὸ μέλλον του.

"Βλέπετε τὴ γραμμὴ τῆς τύχης, συνήθιζε νὰ λέγη, θά γείνω πλούσιος μιά μέρα. "Ο ἄσος πῖκα και ὁ φάντης καρὸ πού μου βγήκαν στὰ χαρτιά, σημαίνουν πῶς ὁ ταχυδρόμος θά μου φέρῃ γράμμα με καλὰς εἰδήσεις.

"Ἐν τῷ μεταξῷ ὄσο περῖαινε τὰ πλούτη και τὴν καλὴ εἰδησι ζῶσε ὅσοις ὄπισ, ἀποπολοῦντο ἀπὸ δῶ και ἀπ' ἑκεί και προσπαθοῦσε νὰ οἰκονομηθῇ ὄπισ ἔμποροσε... Με καταλαβαίνετε ;

Μερικοί ἀπὸ τὸν ἀφροατὸς κῦρτασε με ἔκπληξῃ τὸν ἀπαθῆ Φρανσές Τζόν πού διηγήτο με τὴν ἀφέλεια πῶς ὁ φίλος του ἦτο λοποδοτής. "Ἐν τοῦτοις δὲν τὸν δεικνῶν.

— Μιά μέρα, ἔξηκολοῦθησεν, ὁ Τόμ Πίλφερ συνήτησε κατὰ τύχην μιὰ Βοηθῆ, μιὰ Ταγγάνα πού τὸν εἶπε πῶς εἶναι λίγο θά ἀλλάζε κοινωνικὴ θέσι και θά φοροσε μιὰ θαυμασία στολὴ σάν τοῖς στρατηγῶσι τῆς Βραζιλίας.

— Ἐπειτα, κ' αὐτὸ τὸ ἦλεν πολὺ στὸ λογαριασμό, πῶς θά περονοσαν ἀπὸ τὰ χέρια του ὄλον τὸν εἰδὼν τὰ νομίσματα και ἀφθονοο χρυσῶς και πῶς θά ἔκανε ἕνα μεγάλο ταξίδι.

"Ὅχι ἕνα, ἀλλὰ πολλά, σκέφθηκε ὁ Τόμ, ἀφοῦ θά γείνω πλούσιος.

"Ἡ Ταγγάνα προσέθεσε πῶς σὲ ὄλες τῆς ἐφημεριδες θά γείνη λόγος με τὸ ἄτρον του και θά δημοσιευθῇ και ἡ φωτογραφία του κατὰ τέλος πῶς θά τελειώσῃ τῆς ἡμέρες του σὲ μεγάλη θέσι.

"Ὁ Τόμ δὲν εἶδισε μεγάλη σημασία στὴ δόξα. Σκέφθηκε ὄμως πῶς οἱ πλούσιοι ἀγαποῦν τὴ διαφήμησι και ἴσως κ' ἔκινους σάν θά ἔγινετο ἑκατομμυριούχος θά εἶχε τὴν ἴδια ἀδυναμία.

"Ὁ καλὸς μου φίλος χόρευε ἀπὸ τὴ χαρὰ του ὄσο ἐσυλλογίζετο πῶς θά ἀποκτήσῃ πλούτη, δόξα, τιμές. Γιὰ ν' ἀνταμειψῇ τὴν Ταγγάνα, πού τὸν προεἶπε τὸ λαμπρὸ αὐτὸ μέλλον τῆς χάρισε μιὰ ὀσμηνία σιγαροθήκη, πού εἶχε βρῆ καποτε στὴν τσέπη ἑνὸς περαστικοῦ.

— Ὅλαι αὐταὶ αἱ προροήσεις ἐπαλήθευσαν ; ρώτησε με περιέργεια ἡ κυρία K....

— Μιά πρὸς μιὰ, κυρία μου, ἀπήτησεν ὁ Ἄμερικανός, και αὐτὸ εἶνε τὸ ἀξιοπεριεργον. Ἄκουσете και κῖνετε μόνη σας.

Μετὰ κάμποσο καιρὸ ὁ Τόμ πού εἶχε ἀνάγκη νὰ ἀλλάξῃ ἀέρα, γιὰ οἱ χωροφύλακες ἀρχισαν νὰ τὸν γίνονται ὄχληροι συνήτησε στὸ δρόμο πού πῆγαινε κατὰ τὴν Μιλβάνγκ κἀποιν πού εἶχε τὸ ἴδιο ἀνάστημα και τὴν ἴδια κορμοστασία. Ἐπιασαν κουβέντα. Τοῦ εἶπε πῶς τὸν ἔλεγαν Τζὼν Βέβερ, πῶς ἤρχετο ἀπὸ τὸ Ρίο Γιάγονῆ ὄπου ὑπηρετοῦσε κοντὰ στὸ Συναγματάρχη Μόντις. Τώρα πῆγαινε στὴ Βοστώνη γιὰ νὰ παρουσιάσῃ με μιὰ συστατικὴ ἐπιστολὴ τὸν συνταγματάρχη στὸ πενθερὸ του τὸν τραπέζην Γκρόμπαν.

"Ἀμέσως ὁ φίλος μου Τόμ ἔστισε ν' αὐτὰ του καὶ ἄρχισε νὰ ψαρευῆ με τρόπο τὸν εὐπιστο Τζὼν. Τοῦ εἶπε πῶς κ' ἔκινους πῆγαινε στὴ Βοστώνη γιὰ κάποιον κληρονόμου και δόδαζε τὴν τύχη πού τὸν παρουσίασε μιὰ τέτοια καλὴ συντροφιά.

— Δὲν ξέρω κὶ συνέβη και τὴ μεσολάβησε ὁ Τόμ ὄμως, ἔφθασεν μόνος εἰς τὸν πρὸς ὄν ὄρον με τὰ χῆρτὰ τὸ Τζὼν Βέβερ. Στὸ δρόμο ἔχασε ἕνα θαυμασίον ἐγχειρίδιο ἐκλεκτῆς μάρκας και ἕνα κομματάκι αὐτῆ.

Πῆγε κατ' εὐθεῖαν και παρουσιάσθηκε στὸν κ. Γκρόμπαν πού ἔδωκε τὸ γράμμα και περῖαινε. "Ὁ τραπέζης τὸν ρώτησε νέα γιὰ τὴν κόρη του Κλάρα, τὸν ἔγγονο τὸν Νάττυ, τὴν ἔγγονη του Μέγεν.

"Ὁ Τόμ Πίλφερ εἶχε τόσο καλὰ ξεψαχνίσει τὸν κακομοιρῆ τὸ Τζὼν πού γνώριζε δλη τὴν οἰκογένεια τὸ συνταγματάρχη.

Ἐἶπε πῶς ἡ Μέγη ἦταν ἀσφαλὸς κοινκάκι, πῶς ὁ Νάττυ ἀπὸ τώρα ἀγαποῦσε τὰ ὄπλα και θά ἐμοιαζέ σάν μεγάλονο, τὸν πατέρα του. Ἐἶπε χίλια δυὸ ἄλλα γιὰ τὴν κυρία τὸν συνταγματάρχη, γιὰ τὴν καθημερινὴ ζωὴ τῆς.

"Ἐκαμε πολὺ καλὴ ἐντύπωσι στὸ γέρο Γκρόμπαν, ὁ ὄποιος τὸν ρώτησε ἀν ἔξερη νὰ μετροῦ χῆρματα χωρὶς νὰ κἀνῃ λάθος.

— Βέβαια, εἶπε ὁ Τόμ, ξέρω νὰ μετροῦ χωρὶς νὰ γελιέμαι. Δὲν ἔγγυατο ὄμως πῶς δὲν θά γελούσε τοῖς ἄλλους.

— Ἐξέρεις ἀφαίρεισι ;

— Βέβαια, εἶπε πάλι ὁ Τόμ, πού μπορούσε νὰ προσθέσῃ πῶς ἡ ἀφαίρεισι ἦτο ἡ ἐιδικότης του.

— Και πρόσθεσι και διαιρεσι ; Και νὰ γράφῃς τοῖς λογαριαμοῖς κἀθε βράδῳ ;

— Ὅλα, ὄλα τὰ ἔξεω, ἀπήτησεν ὁ Τόμ, ἀλλὰ πρὸ πάντων ξέρω στὴν ἐντέλεια νὰ εἰσπράττω χῆρματα.

— Τότε, εἶπε ὁ τραπέζης, θά σὲ προσλάβω εἰς τὴν ὑπηρεσία μου ὡς εἰσπράκτορα. Ἐ' ἀρχίζῃς ἀπὸ αἴθριν.

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωὶ τὸν ἔνδυσαν με τὴ στολὴ τῆς Τραπεζῆς μπλε πανταλόνι, σακκάκι με κόκκινο γιανὰ κεντημένο με χρυσῶ, κασέτο με χρυσῶ γαλόνια και τὸν ἔστειλαν μ' ἕνα ἄρκατο ὑπάλληλο νὰ τὸν δεῖξῃ τοῖς δρομίους και νὰ εἰσπράξουν μαζί τοῖς λογαριαμοῖς.

"Ἡ πρώτη προφητεία τῆς Ταγγάνας ἐπραγματοποιεῖτο. Ἐμοιαζε με Βραζιλιανὸ στρατηγὸ. Ταυτοχρόνως ἀγεδὸν και ἡ δευτέρα ἀφοῦ ὡς εἰσπράκτωρ ἔπαινε πολλὰ χῆρματα. Πε ρουσαν δηλαδὴ μόνο ἀπὸ τὰ χῆρτα του χωρὶς νὰ τὸν μὲνῃ τίποτε. Γι' αὐτὸ μιὰ μέρα πού ἡ εἰσπραξὴ ἦταν ἀρετὰ στρογγυλὴ τὸ ἔσκαψε, πῆρε τὴν ταξεία ἀμαρτολογία και τράβηξε κατὰ τὴν Νότιο Ἀμερική.

— Ἰδοὺ και τὸ μεγάλο ταξίδι πού προεἶπε ἡ χαρτομαντεία.

Μήπως νομίζετε πῶς ὁ κ. Γκρόμπαν ἀνησῶσῃ. εἶπε θυμῶσε ;

Μπᾶ ἦμεῖς οἱ Ἀμερικανοὶ δὲν χαλούμε εὐκόλα τὴν καρδιά μας. Ἀμέσως μπῆκαν σὲ ἐνέργεια οἱ ἀστυνομικοὶ. Κατέδωκαν ἐνοικεῖται τὸν Τζὼν Βέβερ. Ἀμέσως αἱ ἐφημεριδες παρέλαβον τὸ γεγονός, ἀνέφεραν τὸ κόσμου τὰ ἀνέκδοτα τὰ περισσότερα φανταστικά, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν ἔχει καμιά σημασία, σκοπὸς εἶνε νὰ κινήσουν τὸ ἔνδιαφέρον τὸν συνδρομητῶν και νὰ τοῖς διασκεδάσουν. Μερικὰ εἰκονογραφημένα περιοδικὰ δημοσίευαν και τὴν εἰκόνα τὸν εἰσπράκτορος. Βρέθηκε κάποιος νὰ γνωρίσῃ τὸν Τόμ Πίλφερ και νὰ ἀποκαλύψῃ τὸ πραγματικὸ του ὄνομα στοῖς δικαστῆς γιὰ νὰ παρῇ τὴν προκηρυχθεῖσαν ἀμοιβή. "Ἐτσι ἐδοξάζετο και διεφημίσθη ὁ φίλος μου ὄπως προμάνευσε ἡ Ταγγάνα.

Τέλος ὁ ἦρος μας ἔκανε τὴ βλακεία ν' ἀφίση νὰ τὸν συλλάβουν σὲ 200 μιλίων ἀπόστασι ἀπὸ τὴ Βοστώνη ὄτε ἠτομάζετο νὰ ζῆσῃ πειὰ ὡς τίμιος ἄνθρωπος στὴ κομῆ και ὄραία βίλλα πού ἠγόρασε με τὰ κλεμμένα χῆρματα.

Δὲν πρόφρασε ὁ δυστυχῆς νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ ὄρατο τὸ ὄνειρο. Τὸν γρίσαν δεμένο πίσω στὴ Βοστώνη.

Στὴ δίκη ἀναγκάσθηκε νὰ ὀμολογήσῃ τῆς διάφορες μικροκλεψιές και τὸν ἠνῶθη πῶς ἔστειλε σὲ καλλίτερο κόσμο τὸν εὐπιστο Τζὼν Βέβερ.

Τότε ἐπραγματοποιήθη και ἡ τελευταία προφητεία τῆς τόσον διορατικῆς μάγισσας. Ὁ καῖμένος ὁ φίλος μου ὁ Τόμ Πίλφερ ἔτελειωσε τὸ ἀρετὰ ἔνδοξον στάδιον του σὲ ὑψηλὴ πραγματικῆς θέσι ἀφοῦ τὸν χῆρμασαν.

Και διερωτῶμαι ἀν δὲν ἐπαλήθευον μ' αὐτὸ τὸ τρόπο αἱ προφητεία τὸν διαφόρων Πυθῶν.

"Ὅλοι οἱ ἀκροατοὶ γέλασαν με τὸ συμπεράσμα τὸ ἐφύρους Ἀμερικανῶ. Μόνον ὁ κόρης Χ. δὲν κατάλαβε και ἀναδάλισθηκε με τῆς ὑποπτες σχέσεις του κυρίου πού ἔδέχετο ἡ βαρόνη.

"Ἦτο πραγματικῶς φίλος σας αὐτὸς ὁ κακοῦργος ; ρώτησε με ὑπεροπτικὸ ὄφος.

— Ἀλλοῖμονο, ἀπήτησε με ὄλη του τὴ σοβαρότητα ὁ ἐκκεντρος Φρασές Τζόν, δὲν ἦθελα νὰ τὸ πῶ, ἀλλὰ ἦτο κάτι περισσότερο ἀπὸ φίλος μου, ἦτο... ἀδελφός μου !..

Κάρλος Μπεράρ

Ο κ. ΠΑΛΑΜΑΣ ΚΑΙ Η ΠΟΙΗΣΙΣ

"Ὅταν ὁ μεγαλύτερος ποιητῆς μας, ὁ κ. Κωστής Παλαμᾶς, διορίστηκε γενικὸς γραμματεὶς τοῦ Πανεπιστημίου, ὁ τότε πρῶτανις ἀφοῦ τὸν συνεχάρη διὰ τὸν διορισμόν του, τὸ ἐπρόσθεσε:

— Τώρα πῶς διορισθήκατε, ἐλπίζω ὄτι θά πάψετε νὰ γράφετε ποιήματα.

Εὐτυχῶς ὁ ποιητῆς δὲν ἄκουσε αὐτὴ τὴ συμβουλή τοῦ κ. πρυτάνεως, ὁ ὄποιος εἶχε τόσο κακὴν ἰδέαν γιὰ τὴν ποίησι γενικῶς και ἰδιαίτερω γιὰ τὴν ποίησι τοῦ κ. Παλαμᾶ.

Αἱ προροήσεις αὐταὶ ἐπαλήθευαν ;

